

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **A. K.**, zast. *Advokátskou kanceláriou G., s.r.o., so sídlom J., IČO X., za ktorú koná JUDr. M. G., advokát*, proti žalovanej: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, poštový priečinok 29, Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. P/0142/05/2007 zo dňa 23.07.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/16/2008 – 43 zo dňa 26.05.2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/16/2008 – 43 zo dňa 26. mája 2009, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21S 16/2008 – 43 zo dňa 26.05.2009 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. P/0142/05/2007 zo dňa 23.07.2007, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej v texte

rozsudku len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená pokuta vo výške 10 000 Sk z dôvodu porušenia § 3 ods. 1 písm. b/, § 4 ods. 1, § 9 ods. 4 a § 14 ods. 2 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

V dôvodoch predmetného rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca bol subjektom, ktorý poskytoval ubytovacie služby, mal teda postavenie predávajúceho a zároveň tieto služby poskytoval bez príslušného oprávnenia. Krajský súd sa nestotožnil s obranou žalobcu, ktorý sa bránil tým, že nie je podnikateľom, najmä s poukazom na jeho korešpondenciu so spotrebiteľkou, ktorej bol predmetný objekt prenajatý. Žalobca v mailovej pošte zo dňa 10.12.2006 uviedol, že spotrebiteľka nebola jeho prvým a jediným hosťom, tak ako to tvrdil pri výkone kontroly. Krajský súd taktiež poukázal na webovú stránku [W..C..S.](#), najmä s ohľadom na jej charakter, zameranie a informácie, ktoré poskytuje, nemožno ju považovať za stránku vytvorenú len za účelom prieskumu trhu a prípadného neskoršieho podnikania, ako to tvrdil žalobca.

Taktiež krajský súd uviedol, že bolo zvláštne vyberať rekreačný poplatok, ktorý možno nájsť medzi dodatkom k cenám pobytu, ak predmetné zariadenie nie je zatriedené podľa Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 419/2001 Z. z., ktorou sa upravuje kategorizácia ubytovacích zariadení a klasifikačné znaky na ich zaraďovanie do tried (ďalej v texte rozsudku len „Vyhláška“) a rovnako nie je otvorené a prevádzkované na základe potrebných povolení. V ubytovacom zariadení žalobcu nebola dodržaná Vyhláška, sám žalobca si predmetný objekt zatriedil do kategórie – ubytovanie v súkromí, v zariadení žalobcu boli poskytované služby ubytovania bez rozhodnutia príslušného regionálneho radu verejného zdravotníctva, ktorým by bolo povolené prevádzkovanie zariadenia.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalobca porušil citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže jeho zariadenie nebolo zatriedené a zaradené do žiadnej kategórie, tak ako to ustanovuje Vyhláška; sám žalobca vo svojich vyjadreniach k jednotlivým porušeniam uvádzal, že si nie je vedomý žiadneho porušenia, keďže sa nepovažuje za podnikateľa, opätovne namietal len tú skutočnosť že správne orgány nesprávne právne posúdili vec, keď na jeho osobu a konanie aplikovali zákon o ochrane spotrebiteľa a považovali ho za predávajúceho podľa § 27 tohto zákona.

Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na dikciu § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý pod pojem predávajúceho subsumuje i osoby, ktoré poskytujú služby aj bez potrebného oprávnenia, teda postih osoby prevádzkujúcej podnikateľskú činnosť bez príslušného oprávnenia bol opodstatnený, žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa postupoval

v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis, na základe čoho mu bola uložená pokuta primeraná k zistenému porušeniu zákona.

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v intenciách podanej žaloby, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca v žalobe uvádzal, že sa na neho nevzťahuje § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko C. prenajíma ako celok a v zmysle § 4 zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej v texte rozsudku len „živnostenský zákon“) prenájom nehnuteľností nie je podnikaním. Konajúci súd si však osvojil nesprávne stanovisko žalovaného, že sa jedná o podnikanie, poskytovanie ubytovacích služieb. I keď súd vykonal dokazovanie webovou stránkou [W.C.S.](#), ktorú vytvoril žalobca, vyvodil z tohto dokazovania nesprávny záver najmä v tom, že nezohľadnil na tejto stránke v kolónke ceny uvedenú informáciu, že C. sa prenajíma len ako celok. Keby navrhovateľ poskytoval ubytovacie služby bez príslušného povolenia, musel by prenajímať jednotlivé izby rôznym záujemcom. Takúto činnosť, ktorá by bola podnikaním, však žalobca nikdy nevykonával, nikdy neprenajímал jednotlivé izby resp. lôžka a ak prenajal C., prenajímал ju len ako celok. Keďže C. je nehnuteľnosťou, čo vyplýva z fotografie uvedenej na webovej stránke a je pevne spojená so zemou, vzťahuje sa na ňu ust. § 4 živnostenského zákona. Keďže túto okolnosť súd opomenul a osvojil si tvrdenie odporcu, pričom aplikoval § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, tak aj jeho ďalšie právne závery ohľadne aplikovania Vyhlášky sú chybné a nesprávne. Pri takejto aplikácii uvedeného zákona by bol aj prenájom bytov, či už krátkodobý alebo dlhodobý, podnikaním a aj pri absencii živnostenského oprávnenia by sa naň vzťahovali § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Vyhlášky.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadrila tak, že navrhla napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdiť.

Uviedla, že postih žalobcu je dôvodný, keďže vychádza zo skutkového stavu uvedeného v inšpekčných záznamoch spísaných v dňoch 03.01.2007, 12.01.2007 a 02.02.2007, ktorý pokladala žalovaná za spoľahlivo zistený. Ohľadne námietok týkajúcich sa nesprávnej aplikácie zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj Vyhlášky, poukázala žalovaná na obsah svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 02.04.2008. Opätovne poukázala na skutočnosť, že kontrolované zariadenie podľa jej názoru spĺňa požiadavky kategórie ubytovanie v súkromí – objekt podľa bodu IV. a V. prílohy k Vyhláške, v zmysle ktorej ubytovanie v súkromí predstavuje ubytovanie hostí (turistov) v izbách rodinných domov alebo v celom objekte, napríklad dome, chalupe alebo C.. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu k inšpekčnému záznamu zo dňa 03.01.2007, toto zariadenie si napokon sám zaradil do kategórie ubytovanie v súkromí.

Žalovaná záverom uviedla, že konala na základe zákona a v medziach zákona, na základe spoľahlivo zisteného stavu, skutkový stav bol správne právne posúdený a pokuta bola žalobcovi uložená oprávnene a v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09.12.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu priložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovanej č. P/0142/05/2007 zo dňa 23.07.2007, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0142/05/2007 zo dňa 30.03.2007, ktorým rozhodnutím bola žalobcovi, ktorý mal podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa povinnosti predávajúceho, ak prevádzkuje činnosť uvedenú v § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, t.j. predáva spotrebiteľovi výrobky a poskytuje služby, aj bez príslušného oprávnenia, pre nedodržanie povinností predávajúceho

- poskytovať služby v kvalite podľa osobitného predpisu, keď ubytovacie zariadenie, C. A., svojou vybavenosťou nezodpovedalo vyhláske Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 419/2001 Z. z., ktorou sa upravuje kategorizácia ubytovacích zariadení a klasifikačné znaky na ich zaraďovanie do tried (ďalej v texte rozsudku len „Vyhláška“), nakoľko elektrické zásuvky neboli označené napätím
- zabezpečiť hygienické podmienky poskytovania služieb ustanovené osobitnými predpismi, keď bolo zistené poskytovanie služieb bez rozhodnutia príslušného regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorým by sa povolilo prevádzkovanie zariadenia
- riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov a o charaktere poskytovaných služieb, keď ubytovacie zariadenie, C. A., nebolo zaradené ani zatriedené v zmysle Vyhlášky
- na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť požadované údaje, keď v označení prevádzkarne chýbala kategória a trieda ubytovacieho zariadenia,

čím bol porušený § 3 ods. 1 písm. b/, § 4 ods. 1, § 9 ods. 4 a § 14 ods. 2 písm. d/ zákon o ochrane spotrebiteľa a uložená podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokuta vo výške 10 000 Sk.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný:

- a) predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov,
- b) predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v inej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou**

kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľa upozorniť,

- c) predávať výrobky a poskytovať služby za ceny dohodnuté v súlade s cenovými predpismi,
- d) správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný zabezpečovať hygienické podmienky predaja výrobkov a poskytovania služieb ustanovené osobitnými predpismi včítane opatrení uložených príslušnými orgánmi.

Podľa § 9 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a aby boli zrozumiteľné.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené

- a) obchodné meno a sídlo,
- b) meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,
- c) prevádzková doba určená pre spotrebiteľa,
- d) **kategória, skupina a trieda pohostinských prevádzkarní a ubytovacích zariadení.**

Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, povinnosti predávajúcich, výrobcov, dovozcov alebo dodávateľov majú **aj osoby, ktoré prevádzkujú činnosti uvedené v § 2 ods. 1 písm. b/ až e/ bez príslušného oprávnenia.**

Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim **podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby**

Citované ustanovenie v súvislosti s pojmom „podnikateľ“ odkazuje na znenie § 2 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, podnikateľom podľa tohto zákona je:

- a) osoba zapísaná v obchodnom registri,
- b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia,**
- c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov,
- d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon), živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon), prenájom nehnuteľností, bytových a nebytových priestorov **je živnosťou, pokiaľ sa popri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom.**

Predmetom právneho posúdenia, ktorým sa Najvyšší súd SR, konajúc o odvolaní žalobcu, zaoberal bolo postavenie žalobcu v administratívnom konaní, teda či na jeho činnosť bolo možné použiť ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže túto činnosť vykonával bez živnostenského oprávnenia, dôvodiac, že spočívala len v prenájme nehnuteľnosti, ktorá nie je v zmysle zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) živnosťou.

§ 27 zákona o ochrane spotrebiteľa treba vykladať tak, že tento právny predpis sa použije **aj na osoby, ktoré vykonávajú činnosti, na ktoré by inak, pri dodržaní zákonného postupu, potrebovali určité oprávnenie.**

Prenájom nehnuteľností sa nepovažuje za živnosť, **ak nie sú popri prenájme poskytované iné služby**, ako základné služby spojené s prenájomom.

Inými službami spojenými s prenájomom možno rozumieť najmä **služby ubytovacie a stravovacie**.

Nie je podstatnou otázkou, ako sa domnieval žalobca, či prenajímal celú C. alebo jej časť, ale **skutočnosť, či pri tejto činnosti boli poskytované aj služby iné, t. j. ubytovacie**, ako napríklad výmena uterákov, výmena posteľnej bielizne, poskytnutie hygienických potrieb (mydlá), pričom ich poskytovanie nakoniec vyplýva aj z obsahu administratívneho spisu žalovanej – inšpekčný záznam SOI zo dňa 12.01.2007.

Z povahy veci bez pochyby vyplýva, že žalobca poskytoval v ubytovacom zariadení, C. A., prechodné ubytovanie, ktoré bolo dojednané na určitý čas za dohodnutú cenu, a preto aj s poukazom na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 754 a nasl.), sa jednalo o poskytovanie ubytovania, nie o prenájom nehnuteľnosti, pričom práve prechodnosť ubytovania odlišuje tento právny vzťah od vzťahu nájomného.

Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca uskutočňoval činnosť, ktorú bolo možné považovať za živnostenské podnikanie, a teda vykonávajúc túto bez príslušného oprávnenia, v zmysle § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa bol povinný dodržiavať povinnosti predávajúceho tam uvedené.

Pri formulovaní vyššie uvedených záverov sa odvolací súd opieral aj o skutočnosť, ktorá vyplýva z obsahu administratívneho spisu, a to, že žalobca k cene pobytu vyberal aj tzv. rekreačný poplatok.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že z povahy tohto poplatku vyplýva, že sa jedná o poplatok za kúpeľný a rekreačný pobyt (*resp. od 01.09.2002 do 30.04.2004 poplatok v kúpeľnom mieste alebo mieste sústredného cestovného ruchu, od 01.05.2004 do 30.10.2004 poplatok za pobyt*) v zmysle § 1 zák. č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch, ktorý zákon bol zrušený a s účinnosťou od **01.11.2004** nahradený zák. č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov, ktorý v § 2 písm. d/ ako druh miestnej dane upravuje daň

z ubytovania, ktorej predmetom je odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osoby v ubytovacom zariadení.

Z uvedeného možno vyvodit', že aj žalobca sám, vyberajúc uvedený poplatok (ktorý je v zmysle vyššie uvedeného daňou z ubytovania) považoval svoju činnosť za poskytovanie ubytovania.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd SR konštatoval, že žalobca uskutočňoval činnosť, ktorú bolo možné považovať za živnostenské podnikanie, vykonávajúc túto bez príslušného oprávnenia, a teda použitím § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalovaná nepochybila, keď žalobcu považovala za predávajúceho v zmysle tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa musel stotožniť so závermi krajského súdu, ktorý žalobu zamietol ako nedôvodnú, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech, ich náhradu nepriznal a žalovanej v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 09. decembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská